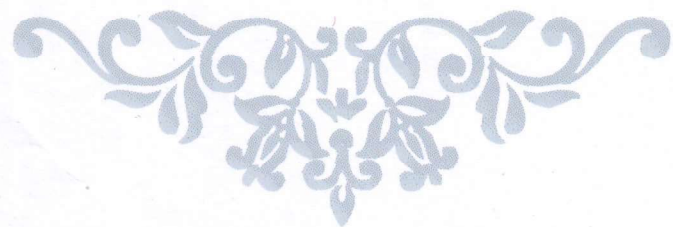

*IPSE SPIRITUS
POSTULAT
PRO NOBIS*

Het eeuwig zicht

Liefste
wees gerust
je vader
en moeder
zorgen voor jou.

Zij kijken
naar jou met
eeuwheidsogen
en bergen je in
eeuwheidsschoot.

Zij leven
in het goede
van God
en weten wat
goed is voor jou.

In de Minne

Heel je leven met God zijn
in gedachten en gedichten
in gebeden en gedragingen,
kunnen alleen zij die
mateloos op God verliefd zijn.

Zij die dit willen en doen
zijn de monniken en monialen
binnen en buiten de muren
die alleen voor God leven.
Zij zijn 'les amoureux de Dieu'.

Zij leiden een liefdeleven,
zij lijden de pijn van de liefde
zoals Jezus die weg is gegaan
omdat hij voelde dat hij
een Zoon van de Vader was.

Stemming

Het leven heeft stem
de stem van God.
Het eeuwige woord
is gesproken.

God sprak en zei,
toen de schepping
voltooid was dat
het zeer goed was.

Vanaf het begin
echoot de stem van God
voort en bepaalt
de stemming van het leven.

In die stemming wil
een monnik iedere morgen
opstaan en zijn hoofd
heffen in aanbidding.

Zijn eerste woord zal
dan mogen zijn
'O Bonitas'
'O Goedheid'.

Dit is het ontwaken
in scheppingsvreugde,
het blij herbeginnen
van het eerste begin.

Op deze nieuwe dag
wil hij lachen zingen
liefhebben en zijn
als de eerste mens.

'God, moge ik zijn
in de stemming van
uw eeuwige vreugde
in de stemming van U'.

Nabijheid

Meer dan aanwezigheid vertolkt nabijheid wat liefde is. Toch geeft dit niet de volheid weer. Het 'zijn' 'met' wordt aangeduid maar liefde betekent meer.

Liefde is veel meer: liefde doet, zorgt, werkt, handelt. Geliefden in de eeuwigheid zijn zorgend, helpend en daadwerkelijk met ons bezig.

Zo is de nabijheid van God, die contemplatieven ervaren, veel meer dan een stille aanwezigheid, een innerlijk gevoel of een Persoon op de achtergrond.

Het is God die liefheeft en doet: alles wat liefde wil en doet, aanwezigheid betuigt door het spelen van de liefde en het alles zijn en doen voor elkaar.

Weer sierden gouden kroontjes
hun zuiver zilver haar.
Groots was het feest geweest,
waarbij de harmonie was aangetreden.

Maar nu, in de Certosa di Calci
vierden zij het stille geheim
met hun vier geestelijke
zonen en dochters opnieuw.

Niemand wist van welk karaats
goud hun vijftigjarig huwelijk
was geweest - alleen de jongste
zoon aan wie Moeder het vertelde.

'Je moest eens weten, jongen'-
zei ze als een jonge bruid gelijk-
hoe Vader nog van mij kan genieten'.
Dit was het oude goud.

Nu knielden zij in de buitenkapel
waar het Levensbrood lag op
de gouden pateen en de Levensdrank
de gouden kelk vulde tot de rand.

En toen volgde de bloemenhulde.
Een jaar lang had de oudste zoon
Aäronskelken en Rozen gekweekt.
Zie nu Vader Moeder versieren.

Het bloemen- corso

Vergelijkenderwijs

Het is een onwerkelijke vraag als die gesteld wordt aan geliefden: hoe houden jullie het dag na dag bij elkaar uit in hetzelfde huis?

Praten jullie de hele dag samen? Doen jullie alles steeds samen? Zeggen jullie voortdurend tegen elkaar dat je van elkaar houdt?

En als je zomaar bij elkaar bent, blijf je dan voelen dat je van elkaar houdt - of moet je dat telkens ergens door bewijzen?

Het enige antwoord zal zijn, dat hun harten en zielen bij elkaar zijn en zij één van lichaam zijn: Liefde is de bloedstroom van het leven.

Het liefdeleven van een monnik en een moniale is niet anders. Zo leven zij met God 'cum Deo' en zo zijn zij steeds 'in Deo'.

Op weg naar God

Als je het leven kunt ervaren
als een op weg zijn naar God,
is je levensweg duidelijk.

Om achteruitgang voor te blijven
is het zaak aan vooruitgang te
blijven werken en wel levenslang.

De duur van de vooruitgang is
daarbij niet eens het belangrijkste.
Het gaat er om niet terug te gaan.

Kiezen voor vooruitgang is nodig
om achteruitgang te kunnen bestrijden,
van de morgen tot de avond.

Dat is een levenswet bij ouder worden.
Je geest moet blijven heersen over je
lichaam, anders sleurt dat je mee.

Als je toegeeft aan terugval,
is de val niet meer te stuiten
en raakt je bestaan in verval.

Wie het geleidelijk laat afweten
en gaat klagen, wie zijn verlies
verwoordt, gaat zichzelf verliezen.

Wie ophoudt lief te hebben en
naar gezelschap te zoeken,
zal zijn zelfwaarde verliezen.

Ik blijf planten kweken en bloemen
water geven, vogeltjes voeren en
zonnen in de vrije natuur.

En ik koester mijn geloof in God,
want zo lang ik leef in God,
weet ik dat God leeft in mij.

Natuur- geloof

Geloof als het gevoelsweten
van het mysterie
is natuur-eigen, dus een
eigenschap van de natuur.

Daaruit volgt,
dat wie vervreemdt
van de natuur,
vervreemdt van geloof.

God

van U
mag ik
U
zijn

omdat
U
mij wilt
zijn

God

ik voel mij
veilig
bij U

omdat U
heilig
bent

God

ik mag
eenvoudig
zijn
voor U

omdat U
eenvoudig
bent
voor mij

**God Lieve
bij U
ben ik
altijd
veilig**

**U houdt
mij in uw
handen
omdat
u**

**mij
wilt
bewaren
voor de
eeuwigheid**

De balsemberg

De kluizenaar op de top
van de berg waar hoge bomen
als pilaren zijn claustrum
omgaven, was alleen.

Aan zijn kluis had hij
een kapel gebouwd
als huis van God waarvan
hij de buurman was.

's Avonds waste hij zich
om zo zuiver als God,
zuiver voor God te zijn
waarmee hij sliep.

In de morgen balsemde hij
zijn lichaam met de hars
die van de pijnbomen droop en
spreidde zijn armen naar de zon.

Het Roodborstje dat
met hem aan tafel ging
genoot van zijn brood
en de geur van natuur.

Dit was zijn geur
van hele heiligheid
want hij rook
naar God.

Lichaams- verzorging

Je wassen, verzorgen
is niet een lichaam
aanraken, schonen
maar de ontmoeting
met je lieve zelf.

Je raakt niet
'iemand' 'iets' aan
maar je ervaart
de vreugde van de eenheid
van je ziel en je lichaam.

Je bent blij met jezelf
je geniet van jezelf
je lacht tegen jezelf
je streelt jezelf
je speelt met jezelf.

En je voelt je blij
en dankbaar dat je 'jij'
bent 'ik' bent
en dan zeg je
Goddank, ik 'ben'.

Het woord

Als de werkelijkheid
niet benoemd wordt
gaat zij zwijgen.

Als je niet meer zegt
'ik hou van jou'
gaat de liefde kwijnen.

Als je niet meer aangeeft
dat erotiek van oorsprong
een religieus gevoel is

en eros en agapè een
natuurlijke symbiose zijn
als een Godsopenbaring

worden sensualiteit en
seksualiteit leeg omhulsel
wordt de diepte niet geweten.

Benoemen is tot leven roepen
woorden zijn levenscheppend
en brengen de werkelijkheid
voort.

Woorden geboren uit innerlijk
weten en ervaren en voelen
zijn het goddelijk Woord.

Ziel en zinnen
zijn niet alleen
woordelijk gelijkend
maar vooral wezenlijk.
Ziel is zinnelijk
en de zinnen zijn
vervuld van ziel.

Ziel is niet alleen
het wezen van het
geestelijke
in de mens -
zij is ook
het wezen van het
lichamelijke
in de mens.

Zij is het wezen
van God die
ziel is van de ziel
en ziel van het lichaam
die samen de aardse
werkelijkheid zijn
waarin de mens leeft.

De branding

Nu al

Inkeren om tot God te komen is al aankomst.

Verlangen naar stilte is al stilte.

Hunkeren naar liefde is al liefde.

Intreden in jezelf is monnik worden.

Priesteres word je door te doen.

Verliefd op God word je in liefde.

- 291 Het hoogste werd bereikt na een trektocht van jaren door dalen over bergen, nu reikte Joseph God het hoogste aan: de menselijkheid van Jezus.
- 293 De Eucharistie was verheven, de Mis heilig en altijd vierde de Moeder van Joseph op zondag tweemaal de Mis.
- 295 Tussen de twee Missen bad, deed, liep zij de Kruisweg om het lijden van Jezus te gedenken. Later ook om het lijden van haar zoon Kees mee te dragen en te lijden.
- 298 Vader ging (alleen) naar de Hoogmis, zong mee, vierde dit uur, want eerder had hij de varkens moeten voeren, ervoor moeten zorgen dat de koeien gemolken waren.
- Een boer is vooral op 'natuur-godsdienst' aangewezen.
- De oudste zoon Kees was collectant in de kerk. Dat is wel het nederigst kerkelijk baantje, want je moet geld ophalen zonder de 'gelovigen' te mogen zeggen dankjewel' ... Nu had hij met geld nooit meer iets te maken.
- Nu was het groot feest: de twee zuster-zusjes waren er!
- 300/301 Dubbel feest want Kees mocht nu het gouden feest dat op 25 mei gevierd was helemaal 'overvieren': Vader en Moeder droegen opnieuw de gouden kroonjes, als familiedrank werd bowl gegeten en gedronken, het familieorkest zat aan.
- 303 In het kleine 'spaziamento' achter het Gastenverblijf speelde zich de huldiging af van het Gouden Feest-het feest-bouquet door Kees zelf gekweekt.
- 305 De reuze Agave werd in het claustum bewonderd; jongen daarvan waren eerder mee naar Nederland gegaan.
- 308 / 309 Het grootste levensoffer van Joseph (en hoe vaak had hij dat uitgesproken) was dat hij zijn vaderschap had moeten opofferen.
- Vaderschap kan heel heftig zijn: God werd Vader...
- 311 De religieuze zusjes Dionisio en Theresila, hadden beiden een sportverleden. En zij waren danseressen.
- Zij zochten het graag in de hoogte.
- 313 Voor hen beiden was dit hun levensvakantie. Alles zat er in. Ruimte en vrijheid werd diep ingeademd. Waartoe zou dit leiden? Was dit een begin?
- 315 Theresila (Jeanne) zou later trouwen et Wim Opdenoordt Dionisio (Ans) verliet de Congregatie; zij had een diepe vriendschap met Pater Sjef Seroe.
- Zij bleven zich onverminderd religieuzen voelen.
- 318 Tussen de Dom en de Scheve Toren van Pisa: wat zagen zij in de verte?
- 321 Door de wereldzee kunnen alle maren en bezwaren wegspoelen. De Dommel, die thuis achter het weiland stroomde, mondde uit in zee. Is God de eeuwige oceaan?
- 323 God is liefde, wisten ook Kees en Jan. Kees vond een diepe vriendschaps-liefde met Zuster Josephine Vroomen.
- Threes van Dijk werd de levensliefde van Jan. Vanwege deze relatie werd hem op 1 december 2011-na 46 jaar samenwonen - zijn priesterlijke bevoegdheid ontnomen. Zij bleven samen priester, ook in de uitoefening ervan. In eeuwigheid?